

Motion till riksdagen 2006/07: MJ396

av **Siw Wittgren-Ahl och Alf Eriksson (s)**

Spanska skogssnigeln

Förslag till riksdagsbeslut

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som i motionen anförs om att möjlighet bör finnas från svensk sida att delta i praktiskt motiverad forskning och utvecklingsarbete beträffande den spanska skogssnigeln.

Motivering

Sedan ett tiotal år har den spanska skogssnigeln (*Arion lusitanicus*) etablerat sig i Sverige och sprider sig successivt. Genom att vara nykomling i landet har den ännu inga naturliga fiender som bidrar till att begränsa dess förökning och spridning. Den har därigenom blivit en mycket allvarligare skadegörare än inhemska arter av sniglar och landlevande snäckor. Det gäller främst i privata trädgårdar, men drabbar även yrkesmässig odling. I den del av Sverige som hittills är starkast hemsökt är spanska skogssnigeln nu ett så stort problem att den allvarligt inskränker på möjligheten att odla många trädgårdsväxter.

Enligt uppgift har den nya arten även korsat sig med den inhemska skogssnigeln, vilket bedöms medföra risk för att den nya snigelkorsningen kan bli hårdigare och på sikt invadera även nordliga delar av landet. Detta i kombination med mildare vintrar väntas medföra att spanska skogssnigeln fortsätta att sprida sig i landet och även blir vanligare i områden med hittills begränsad förekomst. Det medför att de omvittnade problem som främst finns i sydvästra Sverige kan förväntas sprida sig till stora delar av landet.

Den ”nya” snigeln förökar sig snabbt. Den trivs främst i parker och privata trädgårdar, där den finner både riklig föda och goda förutsättningar att gömma sig dagtid och att övervintra. Det är samtidigt miljöer där kemisk bekämpning med effektiva gifter inte förekommer och inte heller tillåts.

Våren 2006 ställdes en fråga i riksdagen till jordbruksministern om vad regeringen gör för att begränsa problemen med den spanska skogssnigeln. I det

Fel! Okänt namn på

svar som gavs av statsrådet Lena Sommestad hänvisades till att problemen bäst kan lösas lokalt.

Det är naturligt att en ny art som på detta sätt etablerar sig i landet och successivt blir allt större problem uppmärksammas i forskningssammanhang. Det är angeläget att levnadsförhållanden, spridningssätt, naturliga fiender, möjliga skyddsåtgärder etc. kartläggs. Vad som hittills skett är att man från forskarhåll begränsat sig till att samla uppgifter om spridningen av den för Sverige nya arten, medan medel inte kunnat uppbringas för utvecklande av praktiska åtgärder.

Sverige är inte ensamt om att ha drabbats av den ”nya” snigeln, utan den förekommer även i andra nordvästeuropeiska länder. Där har forskningsprogram initierats för ett bredare och djupare studium av förekomst, fortplantning och tänkbara fiender. Svenska forskare har inbjudits att medverka i projektet, men har tvingats avböja därför att det saknas möjligheter att få bidrag för denna typ av praktiskt motiverad forskning. När så småningom resultat redovisas utomlands är det därför exempelvis tänkbart att den bekämpningsstrategi som föreslås inte kan tillämpas i Sverige därför att just den naturliga fienden inte finns här eller dess förekomst är okänd. Det är därför angeläget att man från svensk sida kan delta i internationella projekt av detta slag. Alternativt måste medel finnas för nationellt utvecklingsarbete eftersom ingen alternativ finansieringsmöjlighet i dag kan uppbringas.

Stockholm den 27 oktober 2006

Siv Wittgren-Ahl (s)

Alf Eriksson (s)